

Despre Decebal

În secolul I d.H. Imperiul Roman atinge linia Dunării, încorporând Dobrogea provinciei Moesia. Flota romană de pe Dunare asigură supravegherea zonei de câmpie de la nordul Dunării. Geto-dacii încercau să îndepărteze pericolul roman prin incursiuni militare la sudul Dunării.

Un episod cunoscut din opera lui Iordanes s-a petrecut în 86 d.H.: "Pe când domnea Domitian, geții (...) începuseră să devasteze pe malul Dunării, stăpânit de multă vreme de Imperiul Roman, nimicind armatele și pe comandantii lor."

Împăratul Domitian (81-96 d.H.) ia măsuri pentru pregătirea unei campanii romane în Dacia. În aceste împrejurări, regele dac Duras cedează tronul lui D., în anul 87 d.H.

Ultimul dintre regii Daciei este caracterizat de Dio Cassius într-un fragment celebru din Istoria romană: "Decebal era foarte priceput la planurile de război și iscusit în îndeplinirea lor, știind să aleagă prilejul pentru a-l ataca pe dușman și a se retrage la timp. Dăbaci în a întinde curse, era un bun luptător și se pricepea să folosească izbanda, dar și să iasă cu bine dintr-o înfrângere. Din această pricină, multă vreme a fost un dușman de temut pentru romani."

Deși mai redus din punct de vedere teritorial decât în vremea lui Burebista (sec. I î.H.), statul condus de D. a fost mult mai unitar ca organizare administrativ-politică, mai puternic în plan militar și mai dezvoltat din punct de vedere economic. Au fost fortificate cetățile de la Blidaru și Piatra Rosie, s-au ridicat cetăți noi (Piatra Craivii), metalurgia fierului a atins dezvoltarea maximă.

În primul an al domniei sale a înfruntat legiunile romane conduse de prefectul pretoriului, Cornelius Fuscus, trimise împotriva Daciei de împăratul Domitian. În batalia de la Tapae ("Porțile de Fier ale Transilvaniei") romanii au fost înfrânți, legiunea a V-a Alaudae fiind distrusă în întregime.

În anul 88, o nouă campanie militară romană s-a îndreptat împotriva Daciei, în frunte cu guvernatorul provinciei Moesia Superior, Tettius Iulianus. De această dată, batalia, desfășurată tot la Tapae, a avut un final defavorabil lui D.

Conflictul dintre D. și Domitian s-a încheiat în anul 89 printr-un tratat de pace, negociat din partea dacilor de Diegis, presupus frate al regelui dac. Prin această pace, care avea caracterul unui compromis între daci și romani, Dacia devenea regat clientelar Romei (asigurând pacea la granița imperiului și permitând trupelor romane să tranziteze pe teritoriul său în caz de conflict cu alte populații). Imperiul Roman urma să furnizeze, în schimb, mesteri pentru întărirea cetăților, instructori militari și bani. Perioada următoare încheierii tratatului a fost utilizată de către D. pentru întărirea capacității de apărare a statului dac și pentru desăvârșirea organizării sale interne. Amenințarea romană fusese înlăturată numai temporar. O dată cu preluarea de către Traian a tronului imperial (98-117), conflictul Romei cu Dacia a fost redeschis.

Fortele militare antrenate în lupta atât de Traian, cât și de D. erau, din punct de vedere numeric,

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

relativ egale: aproximativ 130 000-140 000 de soldati. Armata regelui dac cuprindea si trupe trimise de aliatii sai, burii si marco-manii, Impreuna cu care spera sa alcatuiasca un front comun In fata Inaintarii romane. Armata imperiala, alcatuita din 13 legiuni si alte trupe auxiliare, era Insa superioara ca organizare, tehnica militara si experienta.

Primul razboi daco-roman, declansat la 25 martie 101, a debutat cu trecerea Dunarii de catre armata romana, pe la Lederata si Dierna, cele doua coloane Intalnindu-se In dreptul localitatii Tibiscum (Jupa, judetul Caras-Severin).

Prima batalie are loc la Tapae, unde D. este Infrant, armata sa retragandu-se In urma izbucnirii unei furtuni. Episodul, redat pe Columna lui Traian, se explica prin credinta dacilor ca furtunile violente reprezentau expresia furiei zeilor.

La venirea iernii, romanii ocupau zona Tarii Hategului, evitand sa atace Sarmizegetusa.

In iarna 101-102, D. a declansat expeditia militara care a fost denumita diversiunea moesiana. A trecut Dunarea pe gheata alaturi de buri si roxolani si a atacat garnizoanele romane din Dobrogea (provincie integrata din anul 46 Moesiei). Scopul actiunii era de a-l obliga pe Traian sa abandoneze pozitiile cucerite In Dacia In 101 pentru a apara Moesia. In urma a trei batalii (cea din urma, purtata la Adamclisi unde a fost ridicat ulterior Tropaeum Traiani, monument Inchinat soldatilor romani cazuti aici), actiunea moesiana a lui D. a fost Infranta. In primavara anului 102, armata romana a reluat Inaintarea catre Sarmizegetusa, care s-a gasit amenintata direct de cavaleria maura condusa de Lasius Quietus. In aceste conditii, D. a cerut pace.

Pacea din 102 era total defavorabila lui D. care era nevoit sa cedeze romanilor controlul asupra Banatului, Tarii Hategului, Olteniei, Munteniei, sa predea armele si masinile de razboi; regelui dac li era interzisa si desfasurarea unei politici externe proprii.

Pacea a reprezentat o perioada de ragaz pana la izbucnirea unui nou razboi, care parea inevitabil, fapt dovedit de construirea de catre Apollodor din Damasc, la cererea lui Traian, a podului de piatra de la Drobeta si de refacerea de catre D. a cetatilor si a vechilor aliante antiromane. Situatiile s-a agravat In urma sinuciderii In captivitate a guvernatorului Moesiei, Cnaeus Pompeius Longinus, luat prizonier de catre D. Ca urmare, In 105, Senatul roman a declarat din nou razboi Daciei. In al doilea razboi daco-roman, D. a fost abandonat de fostii sai aliatii, care au trecut In tabara romana. Cinci, sase coloane romane au strabatut pasurile Carpatilor si au ocupat cetatile dacice. Sarmizegetusa a fost cucerita In urma unui asediu si dupa distrugerea de catre romani a surselor de aprovizionare cu apa a cetatii.

D., Impreuna cu apropiatii sai, s-a retras In zona Carpatilor Orientali, probabil cu scopul refacerii armatei si organizarii rezistentei antiromane.

Conform inscriptiei descoperite In 1965 la Philippi (Macedonia) si a imaginilor de pe Columna lui Traian, D. a fost urmarit de trupele romane de cavalerie conduse de Tiberius Claudius Maximus. Pentru a nu fi prins In viata, D. s-a sinucis utilizand traditionala sica (sabie Incovoata) a dacilor.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Capul si mana sa dreapta au fost duse lui Traian, In cetatea Ranistorum, expuse apoi la Roma ca trofeu al cuceririi Daciei.

In august 106 existenta statului dac independent s-a Incheiat. Dacia a fost proclamata provincie romana.